

Memorie van Antwoord 25/05 D

Voorgestelde behandeling:

PS-vergadering : 22 april 2005

Onderwerp

Reconstructie-en gebiedsplannen

's-Hertogenbosch

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

Directie

ROH, Ecologie

Bijlage(n)

Aan Provinciale Staten van Noord-Brabant,

Onderstaand wordt ingegaan op een aantal onderwerpen en vragen zoals aan de orde zijn gekomen in de vergadering van de Statencommissie RM+ van 8 april 2005.

Inhoudsopgave:

Stand van zaken natte natuurparels	2
Ammoniak en kleidijken in West-Brabant.....	3
Boomteelt in Haaren op bolle akkers	3
Versnelling EHS.....	4
Stank Chijnsgoed.....	4
Omvang bouwblokken en goedkeuringsvereiste GS	6
Secundair en primair LOG.....	7
Mogelijkheden technische maatregelen in intensieve veehouderij	8
Inzet Grondportefeuille Revitalisering Landelijk Gebied	8
Ondergrens 50- 70 nge VIV	9
Handleiding Duurzame locaties.....	10
Sociaaleconomie	10
Glastuinbouw.....	11
Positie ten aanzien van de IPPC	12
Buitengebied in Ontwikkeling	13
Financiën.	13
Drijvende Waterweegbree	14
De A- en B-gebieden.....	14
Monitoring	15

Stand van zaken natte natuurparels

In de overeenkomst van Cork is over de natte natuurparels het volgende opgenomen: “Voor verdrogingsbestrijding richten we ons in de eerste uitvoeringsfase op 50% doelbereik van de natte natuurparels.” In de reconstructieplannen is deze afspraak vertaald in de lijn dat in de eerste planperiode (tot en met 2008) in 50% van het areaal van de natte natuurparels vernattings-maatregelen tot aan de rand van de gebieden worden genomen. Tussen waterschappen en provincie is in 2004 een bestuursakkoord gesloten over de uitvoering van de waterthema's, waarin beiden aangeven dat zij al datgene wat in hun vermogen ligt zullen doen om waterthema's te realiseren. In de brief van de waterschappen van 23 maart jl. onderschrijven de waterschappen de afspraken en geven aan dat flankerend beleid (lees verweving EHS, grondbank en groen blauwe diensten) zeer belangrijk zijn. Zij achten het haalbaar plannen van aanpak op te stellen, draagvlak te realiseren in de streek, bestekken gereed hebben en de uitvoering in de eerste planperiode te starten. De provincie zal zich tot het uiterste inspannen om 50% van het areaal natte natuurparel te realiseren in eerste planperiode. Uitgangspunt is een aanpak op basis van vrijwilligheid. Het inperken van de vrijwilligheid kan de slagkracht in theorie vergroten, echter wij achten deze inperking op dit moment, om reden van het risico van wegvallen van draagvlak in de streek, te riskant en om die reden niet wenselijk. De doelstellingen van Cork kunnen worden gerealiseerd als de provincie flankerend beleid t.b.v. natte natuurparels hoge prioriteit geeft: een op de natte natuurparels gerichte inzet van (1) verwerving van de EHS met realisatietermijn 2011; (2) het opstellen van strategische aankoopplannen; (3) de inzet van de grondportefeuille en (4) ontwikkeling van groenblauwe diensten. De provincie stelt, als uitvloeisel van het bestuursakkoord tussen waterschappen en provincie, 30 miljoen ter beschikking waarvan een aanzienlijk deel voor verdrogingsbestrijding. Onderdeel van deze gelden is een bedrag ter grootte van €10 miljoen voor groenblauwe diensten. Samen met 50% aandeel van de waterschappen en rijksbijdragen is een aanzienlijk bedrag beschikbaar. In september zal in de Statencommissie Ruimte en Milieu de inzet van de bovengenoemde instrumenten besproken worden. Van de waterschappen verwacht de provincie dat zij, voorzover nog niet gestart, de planvorming in gang zal zetten: maatregelen worden bepaald en effecten en eventuele schadeaspecten doorgerekend, inrichtingsplan worden opgesteld en besteksgereed gemaakt. Met agrariërs worden waar nodig overeenkomsten gesloten over blauwe diensten, schadevergoeding dan wel andere vorm van compensatie. Waar de planvorming gereed is zal de uitvoering door waterschappen met prioriteit ter hand genomen worden. Bij stagnatie worden direct andere projecten, zonodig ook natte natuurparels buiten de projectenlijst, opgepakt waarmee de doelstelling van 50 % van het areaal ingevuld wordt. Met deze inzet vertrouwt de provincie erop de opgave tot een goed resultaat te kunnen brengen. In het dossier ‘De resterende Hoofd- en Verbeterpunten’, PS dossier 22-4-2005 is reeds aangegeven dat na één jaar een evaluatie zal plaatsvinden. Deze evaluatie zal zich richten op de knelpunten in de aanpak. Gekeken wordt naar instrumentele knelpunten (flankerend beleid) en financiële knelpunten (geld en menskracht) maar ook naar

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

aspecten van draagvlak en gebiedsprocessen. Voorts wordt vermeld dat een landelijke Taskforce Verdroging ingesteld is, die zich eveneens buigt over de knelpunten in de verdrogingsbestrijding, waaronder verwerving EHS en flankerend beleid.

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

Ammoniak en kleidijken in West-Brabant

In West-Brabant liggen vele dijken. Indien dijken deel uitmaken van de EHS, bestaan uit zand (of een dik zanddek) en groter zijn dan 5 ha, zijn ze verzuringsgevoelig en vallen ze wettelijk gezien onder de bescherming van de Wav (Wet Ammoniak en Veehouderij). Daarnaast is er een specifieke, wettelijke bescherming voor bloemdijken. Citaat: *"In afwijking van het eerste lid worden de natuurterreinen "schralland", "duinterrein" en "hoogveen" en het landschapselement "bloemdijk" ook als voor verzuring gevoelig gebied aangemerkt indien zij niet zijn gelegen op voor verzuring gevoelige grond". "Bloemdijk: op klei gelegen, slapende dijk die begroeid is met waardevolle vegetaties. Bloemdijken komen voornamelijk voor in Zeeland en op de Zuid-Hollandse eilanden."* Uit jurisprudentie blijkt dat de aanwezigheid van bijzondere plantengemeenschappen, plantensoorten die op de Rode Lijst staan of een rijke begroeiing met veel kruiden voldoende is om aan deze titel te voldoen. Door hun ligging zijn dijken relatief droog en is de temperatuur aan de zuidzijde hoger dan op de omliggende gronden. Dit levert een voor Nederland bijzondere vegetatie op van warmteminnende planten die bovendien weinig droogtegevoelig zijn.

Op de provinciale werkkaart die gemeenten en provincie gebruiken als hulpmiddel voor de verlening van milieuvergunningen staan verschillende dijken die onder de Wav vallen. Voor deze dijken is ook bepaald welk natuurdoeltype er gerealiseerd moet worden. Indien het een natuurdoeltype is met een flora die een ammoniakdepositie verdraagt hoger dan 1400 mol is het een B-gebied; indien de gevoeligheid minder is dan 1400 mol dan heeft het de aanduiding A-gebied. Dit doet zich onder andere voor ten westen van Steenberg.

Bij het opstellen van de provinciale hulpkaart in 2002 is de kaart besproken met de gemeenten en maatschappelijke organisaties. Na het Akkoord van Cork in 2003 heeft de ZLTO zich over de provinciale hulpkaart gebogen (dit maakte deel uit van het Akkoord van Cork) en zij hebben geconstateerd dat de systematiek juist is toegepast. Ook bij een rechterlijke uitspraak over een IV-bedrijf bij een bloemdijk in West-Brabant is de provinciale uitleg van de Wav geaccepteerd. In de afgelopen drie jaar is gebleken dat de gehanteerde aanpak op een correcte wijze is uitgevoerd. Het Rijk heeft een nieuwe Wav aangekondigd, op dit moment is niet duidelijk of bloemdijken op dezelfde bescherming kunnen blijven rekenen.

Boomteelt in Haaren op bolle akkers

GS hebben een voorlopig standpunt ingenomen over de StructuurvisiePlus Haaren. Het voorlopig standpunt luidt: *"Ten eerste merken wij over de Belverse Akkers ten oosten van Haaren het volgende op. Het toestaan van wisselteelten van laanbomen en andere vormen van boomteelt is strijdig met het beleid uit het ontwerp-*

reconstructieplan de Meierij en derhalve niet voor ons aanvaardbaar. In het kader van het reconstructieplan streven wij naar het herstel van de openheid in de Belverse Akkers en moeten ontwikkelingen worden geweerd die deze openheid kunnen aantasten. De openheid van dit akkercomplex is een van de meest waardevolle landschappelijke kenmerken van het gebied. Door boomteelt wordt de openheid aangetast. Daarnaast kunnen de voorgestelde boomteelt ontwikkelingen ook schade veroorzaken aan het bodemarchief. Ter plaatse is een archeologisch monument gelegen (AMK 4176; Belverse Akkers) met bewoningssporen uit de Romeinse tijd. De rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek heeft een uitbreiding van dit monument in voorbereiding, die het gehele gebied van de Belverse Akkers zal beslaan. Tevens wordt in het kader van de actualisering van de Provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart het gebied van een hoge waardering voorzien om de bijzondere waarde te benadrukken.”

In het reconstructieplan wordt opgemerkt dat wordt gestreefd naar behoud van openheid en cultuurhistorie van de akkercomplexen. Op vele beleidsterreinen worden in het plan opmerkingen gemaakt over ‘streven naar behoud etc.’. Het GS-standpunt over de structuurvisie suggereert dat het reconstructieplan de basis vormt voor ‘strijdigheid’. Het gaat hier echter niet om een uitgangspunt dat doorwerkt naar streekplan of bestemmingsplan in de zin van aanlegvergunningen e.d. Uiteindelijk zal datgene wat de gemeente voorstaat tot uitdrukking moeten komen in het bestemmingsplan. Dan pas kunnen GS een definitief oordeel geven in relatie tot het streekplan, de gemaakte opmerkingen over de Structuurvisie en het reconstructieplan. Duidelijk moet zijn dat bestaand gebruik en mogelijk nieuwe gebruiksvormen moeten passen bij het behoud, bescherming en zichtbaarheid van belangwekkende cultuurhistorische objecten zoals de Belverse bolle akkers.

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

Versnelling EHS

In het ontwerp-reconstructieplan Beerze Reusel was geen datum genoemd voor realisering van de EHS. De tekst van het definitieve plan wordt in die zin aangepast dat ook voor Beerze Reusel wordt gestreefd naar volledige verwerving van de EHS afgerond in 2011. Het jaartal 2011 geldt overigens voor alle plannen.

Voor de financiering van de versnelling van de realisatie van de EHS stellen wij om binnen de volgende randvoorwaarden een voorstel te formuleren en dit bij de Kadernota 2005 aan uw staten voor besluitvorming voor te leggen:

1. met het ministerie van LNV dienen voldoende harde afspraken gemaakt te kunnen worden over terugbetaling en prijspeil. Ons staat daarbij een set afspraken voor ogen die vergelijkbaar is aan de afspraken inzake de Tijdelijke Grondbank die uw staten in 2003 hebben ingesteld.
2. Binnen het voorstel zijn voldoende mogelijkheden ingebouwd om bij veranderingen in de beschikbare middelen van het rijk de versnelling te heroverwegen.
3. De lasten bedragen gemiddeld € 2 à 3 miljoen per jaar.

Stank Chijnsgoed

Uit het MER blijkt dat de stankhinder in het noordelijk deel van Maarheeze met 7% toeneemt. Dit is de enige plek in Brabant waar zo'n grote toename in een woonwijk in het MER is berekend. Het is een berekening met een modelmatige benadering en veel aannames. Het is het best beschikbare en meest gedetailleerde rekenmodel (vergelijkbaar met industriële modellen en gebaseerd op het nationale verspreidingsmodel). In het concept-voorkeursalternatief is uitgegaan van inplaatsing van 5 nieuwe bedrijven in het LOG Chijnsgoed met circa 8.000 emissiearm gehuisveste vleesvarkens per nieuw bedrijf. Hierbij moet de kanttekening worden gemaakt dat in het kader van het MER alle LOG's fictief zijn gevuld. In het model is bijvoorbeeld ook een percentage stoppende bedrijven in extensiveringsgebieden en verwevingsgebied meegenomen evenals autonome groei van duurzame bedrijven in verwevingsgebieden (nadere analyse laat zien dat in Chijnsgoed er geen sprake is van stoppende bedrijven en ruime uitbreiding van één bedrijf in verwevingsgebied en één in het LOG). In de praktijk wordt straks de stankemissie (en mogelijke hinder) bepaald door de werkelijke invulling van de LOG's.

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

Door GS (voorstel 29 maart 2005) is n.a.v. de inspraak geanticipeerd op de verschillende reacties. Om negatieve effecten op het VHR-gebied te voorkomen (ammoniak) is een deel van het primaire en secundaire LOG aan de oostkant omgezet in verwevingsgebied. In het voorstel is verder voorgesteld om vanwege de mogelijke stankhindertoename de omvang van de bedrijven in het LOG te limiteren tot 3 ha bouwblok per bedrijf inclusief 0,5 ha groen (landschapscompensatie). Het aantal nieuwvestigingen is op maximaal 5 vastgelegd. Verder heeft GS het opstellen van een ontwikkelingsplan voor dit LOG voorgesteld. Via dit plan kan de provincie er naar streven dat de geurbelasting in Maarheeze aanvaardbaar blijft.

Via het milieuspoor (vergunningverlening, IPPC en vergunning-MER) kan de milieuhinder ter plaatse binnen acceptabele grenzen worden gehouden (de cumulatie uit de stankwet vervalt echter door het vaststellen van het Reconstructieplan, de feitelijke stank wordt hier niet minder door, wel kan hierdoor het aantal gehinderden toenemen). Vraag is of er in het ruimtelijk spoor garanties af te geven zijn voor een acceptabele stankhinder. De volgende scenario's zijn hierbij te overwegen:

1) Het LOG Chijnsgoed vervangen door verwevingsgebied

Hiermee wordt niet gegarandeerd dat de stankhinder in bijvoorbeeld Maarheeze niet zal toenemen. De groeimogelijkheden van duurzame locaties in verwevingsgebied zijn dusdanig dat de stankemissie toch kan toenemen (met name op korte afstand van Maarheeze). Door het LOG te schrappen nemen de mogelijkheden voor verplaatsing van bedrijven uit extensiveringsgebied en bijbehorend milieuvoordeel ter plaatse af (bedrijven kunnen wel naar andere LOG's).

2) Vergroten van het extensiveringsgebied nabij Maarheeze en handhaven van het LOG

Hiermee wordt bereikt dat de bedrijven op korte afstand van Maarheeze niet meer kunnen groeien hetgeen de grootste

milieuhinder in de kern van Maarheeze kan beperken. Door de ligging van bedrijven in extensiveringsgebied kunnen de bedrijven eventueel verplaatst worden hetgeen aanzienlijke stankhinderreductie in Maarheeze kan opleveren. Daarentegen zal het LOG naar verwachting (afhankelijk van de exacte invulling daarvan) mogelijk bijdragen aan een toename van stankhinder in Maarheeze. Door het opstellen van een ontwikkelingsplan kan de mogelijke stankhindertoename bewaakt worden (limitering van het aantal bedrijven, de omvang daarvan en/of de inzet op nieuwe technieken als biologische en chemische wassers).

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

3) Respecteren bestaande bedrijven (verweving) en handhaven LOG

Hiermee wordt niet gegarandeerd dat de stankhinder in bijvoorbeeld Maarheeze niet zal toenemen vanwege groeimogelijkheden in verwevingsgebied.

Daarnaast zal het LOG naar verwachting (afhankelijk van de exacte invulling daarvan) ook bijdragen aan een toename van stankhinder in Maarheeze. Door het opstellen van een ontwikkelingsplan kan de mogelijke stankhindertoename bewaakt worden (limitering van het aantal bedrijven, de omvang daarvan en/of de inzet op nieuwe technieken als biologische en chemische wassers).

Het college van GS stelt zich achter optie 3.

Qua stankhinder is ook gesproken over het LOG Oosterikse Heide en andere LOG's die gelegen zijn op relatief korte afstand van woonkernen. De (kans op) stankhindertoename in deze gebieden was in het MER minder, maar de feitelijke stankhinder hangt ook hier af van de uiteindelijke realisatie een invulling van de LOG's.

Omvang bouwblokken en goedkeuringsvereiste GS

In de plannen is meestal een maximale bouwblokomvang opgenomen maar dat deze nog onvoldoende in hoofdstuk 11 van het plan (dat rechtstreeks doorwerkt) is vertaald. Dit wordt alsnog verwerkt in de Nota's van Wijzigingen voor die plannen waar dat speelt.

In het algemeen wordt in alle plannen aangegeven dat er voorsnog van wordt uitgegaan dat met een ontwikkeling tot 2,5 hectare voldoende mogelijkheden worden geboden voor een gezonde sector. Ook wordt in de plannen aangegeven dat over 4 jaar wordt bezien of het geformuleerde beleid bijstelling behoeft. In de plannen is het volgende opgenomen:

- Beide gebiedsplannen: De maximale omvang van bouwblokken voor de intensieve veehouderij bedraagt 2,5 hectare. Dit volgt uit het beleid uit het Streekplan en de Handleiding duurzame locaties.
- Baronie: max. 2,5 hectare. Bij gebleken noodzaak en onder bijzondere omstandigheden is verdere uitbreiding mogelijk (zonder maximum).
- Beerze-Reusel: maximum 3,0 hectare
- Maas en Meierij: maximum 3,5 hectare
- De Peel: maximum 3 hectare

- Meierij: maximum 3 hectare, voor LOG Dongen-Kaatsheuvel geldt een maximum van 2,5 hectare.
- Boven Dommel: er is geen maximum opgenomen behoudens voor Chijnsgoed waar een maximum geldt van 3 hectare
- Peel en Maas: geen maximum, m.u.v. noodoverloopgebieden.

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

Aan vergroting van bouwblokken in een LOG boven de 2,5 hectare is goedkeuring van GS gekoppeld. Dit toezicht is ingegeven vanuit een specifieke toets voor het efficiënt gebruiken van de ruimte op een bouwblok en in het LOG, het voldoen aan extra criteria zoals landschappelijke inpassing (in diverse plannen wordt een eis tot landschappelijke inpassing van de bouwblokken gesteld) alsmede om grip te houden op de ontwikkelingsmogelijkheden van de varkenssector in het geheel. In de plannen wordt nadrukkelijk aangegeven dat een ontwikkeling tot 2,5 hectare in het algemeen voldoende is voor een gezonde bedrijfsvoering.

Secundair en primair LOG

Het LOG-secundair is in 2004 ingesteld om tegemoet te komen aan reconstructiecommissies om gebieden, die volgens het Streekplan en het Koepelplan hiervoor niet in aanmerking kwamen, toch ruimte te geven voor ontwikkelingen van de IV-sector. Dit ging dan om gebieden die aangegeven waren als weidevogel-, das-, dan wel struweelvogelgebied. Ook betrof het gebieden die gelegen waren binnen een te geringe afstand van Nb-wet en VHR-gebieden. Deze beperkingen waren opgenomen om de waarden te beschermen en om te voorkomen dat er teveel verwachtingen werden gewekt ten aanzien van mogelijke ontwikkelingen. Het enige verschil tussen beide LOG's is dat in een secundair LOG in principe een verbod op nieuwvestiging geldt. De Brabantbrede balans voor in- en uitplaatsing IV-bedrijven had uitgewezen dat er voor de eerste vier jaar, op basis van de ruimte in de primaire LOG's, voldoende inplaatsingsruimte binnen Noord-Brabant aanwezig is. In de plannen is opgenomen dat na 4 jaar, op basis van de dan op te stellen Brabantbrede balans, een heroverweging van het onderscheid plaats zal vinden. Op dit moment zijn er voldoende inplaatsingsmogelijkheden op duurzame locaties, op bestaande bouwblokken in secundaire LOG's en op bestaande en nieuwe bouwblokken in primaire LOG's. De secundaire LOG's zijn door deze aanpak beschermd tegen ongewenste ontwikkelingen. Het doelbereik, behoud en ontwikkeling van kwetsbare waarden ligt daarmee vast.

In de pilot Jekschot in de gemeente Sint Oedenrode wordt een experiment gestart in een struweelvogelgebied waarbij onder randvoorwaarden de ontwikkeling van nieuwe bouwblokken mogelijk is. Het experiment houdt in dat er nieuwe bouwblokken komen met een forse landschappelijke verbetering in het struweelvogelgebied. Bij een evaluatie over vier jaar van de pilot Jekschot kan gezien worden of in de volgende generatie reconstructieplannen een dergelijke aanpak in vergelijkbare gebieden opgenomen kan worden. Nu omzetten van secundair naar primair LOG doet geen recht aan de bescherming van de kwetsbare waarden

De aantallen hectaren secundair LOG voor dassen en struweelvogels zijn circa 1600 ha: struweelvogelgebied circa 1100 ha en dassengebied circa 500 ha.

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

Mogelijkheden technische maatregelen in intensieve veehouderij

In de veehouderij is al veel ervaring opgedaan met het toepassen van technische maatregelen om emissie van ammoniak en stank te beperken. Veel stalsystemen kregen in de loop der jaren via een beoordeling het Groen-Label. De resultaten lopen uiteen van stalsystemen met een reductie van 50% tot systemen tot wel 95%. Vooral luchtwassers hebben een hoog reductiepercentage. De toepassing van luchtwassers heeft echter geen grote vlucht genomen, ze worden doorgaans alleen toegepast wanneer veehouders in knel-situaties nog fors willen uitbreiden. Hoewel de stalsystemen duur zijn zal naar verwachting bij een veelvuldig gebruik de prijs gaan dalen. Op basis van ervaringen uit het verleden zullen, als er vraag naar is, nieuwe ontwikkelingen plaatsvinden. Het kan financieel effectiever zijn om een bedrijf technische maatregelen te laten nemen in plaats van het bedrijf te verplaatsen. Financiële middelen kunnen maar eenmaal ingezet worden. In bepaalde gevallen zal verplaatsing van bedrijven echter de voorkeur hebben boven technische maatregelen. Met het treffen van technische maatregelen wordt immers alleen maar het ammoniak- of stank-probleem verholpen of verminderd. Handhaving van een bedrijf betekent dat ten aanzien van ontsteking, versterking landschappelijke kwaliteit of cultuurhistorische geen winst wordt geboekt. Daar waar alleen ammoniak- en /of stankproblemen spelen kan de inzet van technische maatregelen overwogen worden. Daartoe moet gezocht worden naar een goede manier om technische maatregelen te ondersteunen. Deze ondersteuning mag niet in strijd zijn met Europese regelgeving. Dit betekent dat te ondersteunen maatregelen verder moeten gaan dan wettelijk vereist. Met name voor IPPC-bedrijven, zullen de mogelijkheden hiertoe beperkt zijn, omdat deze bedrijven per 31-10-2007 de best beschikbare technieken moeten toepassen. Mogelijk kan aansluiting gezocht worden bij de regeling voor startende jonge boeren. Ondersteuning van technische maatregelen moet leiden tot extra milieurendement (bovenwettelijk) en mag niet leiden tot forse uitbreiding van bedrijven en opvulling van rechten. Daarnaast dient bij bijvoorbeeld luchtwassers aandacht te zijn voor de afvalproblematiek (bv zwavelzuur waarmee ammoniak wordt gebonden) en het hogere energieverbruik, en de handhaafbaarheid van het daadwerkelijk gebruik. Naast maatregelen in de stalsystemen is er nog veel winst te behalen uit technische maatregelen bij de aanwending van mest. GS willen na 22 april onderzoeken op welke wijze technische maatregelen kunnen worden ingezet en welke mogelijkheden er zijn voor financiële ondersteuning.

Inzet Grondportefeuille Revitalisering Landelijk Gebied

Diverse fracties hebben vragen gesteld over de werking van de Grondportefeuille Revitalisering Landelijk Gebied (GPRLG), zoals die is

ingesteld door PS in november 2004 en waarvoor GS nu verruiming van de armslag voorstellen.

Bij het inzetten van de GPRLG zullen wij intensief samenwerken met waterschappen, terreinbeheerders en gemeenten. Bij het instellen van de GPRLG hebben uw Staten daarbij vastgelegd dat, wanneer gemeenten dat willen, de gemeente als eerste gronden kan verwerven. Wij willen de grondverwerving gericht gaan bundelen en coördineren via aankoopplannen. In die plannen leggen wij de samenwerking, rolverdeling e.d. met de relevante grondaankopende partijen vast. Daarbij gaan we uit van een actieve benadering van grondeigenaren en het zoveel mogelijk door één of enkele partijen benaderen van grondeigenaren. Vanzelfsprekend is de DLG hierbij betrokken, de provincie stuurt de grondverwerving door de DLG immers aan. Wij zetten de grondportefeuille in om de verwerving doorgang te kunnen laten vinden waar andere instrumenten of budgetten (ook van andere partijen als waterschappen) te kort schieten. Het verwerven en vervolgens via kavelruil uitruilen van ruilgronden is daarbij een belangrijk middel. Met deze aanpak bij benutten de mogelijkheden, die de grondmarkt biedt, maximaal ten behoeve van de Revitalisering.

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

Ondergrens 50- 70 nge VIV

De vraag was of de VIV zodanig aangepast kon worden dat bedrijven met meerdere te kleine IV-takken ook in aanmerking konden komen door deze te kleine IV-takken bij elkaar op te tellen. Daarnaast was er de vraag om niet te redeneren vanuit de ondergrens van het huidige bedrijf maar uit te gaan van de ondergrens van het nieuwe bedrijf. Dit zou een aanpassing ten opzichte van de huidige Verplaatsingsregeling vergen. Een aanpassing is mogelijk: voor bedrijven met meerdere locaties kan als ondergrens gelden de totale IV-omvang van de verschillende locaties. Een locatie kan echter alleen via de VIV worden verplaatst als deze groter is dan 25 resp 35 NGE. Heel kleine nevenlocaties kan een ondernemer via de weg van de geleidelijkheid zelf ook overhevelen naar een andere locatie van het bedrijf.

Het voorstel om uit te gaan van de toekomstige situatie stuit wel op uitvoeringstechnische bezwaren: de toekomstige omvang van het bedrijf is niet iets wat toetsbaar vast te stellen is bij aanmelding. Waar groei wordt voorzien tot de ondergrens, kunnen wij bij de beoordeling niet meenemen want ook dit is noch controleerbaar, noch toetsbaar. GS willen de regeling op dit punt niet aanpassen.

Verder ligt er het verzoek om bij gemengde bedrijven uit te gaan van de totale bedrijfsomvang (dus met IV en zonder IV) bij het bepalen van de bedrijfsomvang voor toetreding. Het gehele gemengde bedrijf verplaatsen naar een andere locatie zal niet eenvoudig zijn. Omdat verplaatsing van de niet-IV-tak(ken) niet noodzakelijk is uit oogpunt van beleid, zijn daarvoor nauwelijks gelden of instrumenten beschikbaar. Wil men op de nieuwe locatie met alleen de IV-tak verder, dan zal deze een volwaardige omvang moeten hebben. Een deel van de financiële dekking daarvan moet komen uit het afstoten van de niet-IV-takken. Wil men de IV-tak afbouwen, dan komt daar de Beëindigingsregeling (BIV) voor beschikbaar. Stel dat men ervoor kiest en in staat is om toch een kleine

IV-neventak te houden, dan kan dit binnen het planologische en milieuregime in de extensiveringsgebieden.
Aanpassing van de VIV voor deze groep bedrijven lost daarom weinig op.

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

Handleiding Duurzame locaties

De Handleiding is op 3 december 2003 door GS vastgesteld. De Handleiding is gebaseerd op bestaand beleid. De toen geldende wet-en regelgeving, voor zover dat in relatie kan worden gezien met de Handleiding, is sinds die tijd niet veranderd. De in de Handleiding genoemde 'duurzame projectlocaties' zijn niet door reconstructiecommissies in de plannen opgenomen maar deze (streekplan)mogelijkheid kan altijd nog benut worden.

Het uitgangspunt is, zie Akkoord van Cork, dat een locatie "duurzaam is tenzij". In een beoordelingstabel wordt uitgewerkt welke afwegingen daarbij een rol spelen. Het volstaan met het aangeven van marges kan ook niet anders omdat eerst de uitbreidingsplannen duidelijk moeten. Er is gekozen voor een brede marge in plaats van exacte grenzen om daarmee maatwerk en gebiedsspecifieke situaties als afweging mee te kunnen nemen.

In Maas en Meierij is een relatie gelegd met een weidevogelconvenant. De streek veronderstelt dat een dergelijk convenant voldoende is om geen vestigingseisen te stellen ten aanzien van de bouwblokken. Het convenant gaat echter over grondgebruik en niet over uitbreidingen van intensieve veehouderijen. Ten opzichte van de huidige bestemmingsplannen is er een verruiming van de uitbreidingsmogelijkheden van de bedrijven. Kortom: geen beperkingen op grond van het reconstructieplan in relatie tot de huidige mogelijkheden.

Binnen een weidevogelgebied kunnen duurzame locaties liggen en kan de omvang van een bouwblok groeien naar maximaal 2,5 ha. Voor wat betreft weidevogelgebieden wordt ter indicatie een norm van 25% genoemd. In het GS- voorstel staat nu dat in de Handleiding Duurzame locaties in een voetnoot wordt opgenomen dat de hierin genoemde 25% geen harde bovenmaat is. Indien dat tot verwarring mocht leiden, dan kan de voetnoot geschrapt worden.

Socialeconomie

In minder dan tien jaar is circa 50% van de agrarische ondernemers in Brabant gestopt. Uit cijfers van Ecorys/LEI blijkt dat er bedreigingen zijn voor de economische vitaliteit en leefbaarheid van het platteland. De individuele ondernemer zoekt andere bronnen van inkomsten vooral binnen verbrede landbouw en toerisme en recreatie. Toch kunnen deze twee sectoren de afnemende betekenis van de agrarische sector in de laatste jaren niet geheel vervangen. Landelijke onderzoeken hebben aangetoond dat de functie van het platteland aan het veranderen is, ook de gebruikers daarvan zijn veranderd. Hierbij wordt opgemerkt dat de ontwikkelingen in de landbouw en daaraan gerelateerde werkgelegenheid slecht een klein deel van het economisch kapitaal van Brabant vormen. Zelfs op het platteland is dat het geval; 80% van de inkomens op het platteland zijn niet afkomstig van agrarische activiteiten. De vitaliteit van het platteland is nog voldoende aanwezig waarbij verschillende nieuwe

ontwikkelingen zichtbaar zijn als resultante van diverse maatschappelijke ontwikkelingen.

In de reconstructie- en gebiedsplannen is het zoeken van nieuwe economische dragers, als compensatie voor het verlies van werkgelegenheid, als doelstelling genoemd. Vanuit de provincie wordt vanuit verschillende sporen gewerkt aan versterking van de sociale en economische vitaliteit en leefbaarheid van het platteland, onder andere:

- Een bestuursakkoord waarin alle gemeenten deze doelstelling hebben onderschreven;
- Uitwerkingsplannen streekplan waarin mogelijkheden worden gegeven voor groei van de dorpen;
- Het ondersteunen van de gemeenten bij het ontwikkelen van dorpsontwikkelingsplannen;
- Het inzetten van een regionale streekmanager die projecten opspoort, stimuleert en begeleidt;
- Mogelijkheden binnen het “combifonds”;
- Het beschikbaar stellen van instrumenten als Agro&Co en LIB.

In de plannen is aangegeven dat meer inzet nodig is bij het stimuleren van andere economische dragers op het platteland. Dit kan door gebruik te maken van de kennis in ondernemerschap en innovatieve drive van de individuele agrariërs bijvoorbeeld door hen te ondersteunen bij het tot uitvoering brengen van nieuwe ideeën of door de dynamiek in de kraamkamer van de bedrijvigheid in het platteland te bevorderen (startende ondernemers en MKB-bedrijven). De plannen geven het kader om in de uitvoering deze visie doormiddel van projecten waar te maken. Daarvoor gaat de provincie dus zoals hierboven aangegeven, deskundigheid, middelen en instrumenten beschikbaar stellen om projecten en activiteiten in de regio te ondersteunen.

Glastuinbouw

De vestigings- en doorgroeigebieden glastuinbouw staan in het Streekplan. Mede naar aanleiding van het revitaliseringsproces is het beleid bij de partiële herziening van het Streekplan 3 december 2004 aangepast. In doorgroeigebieden is incidentele nieuwvestiging mogelijk is wanneer sprake is van daadwerkelijke sanering van een bedrijf dat ten behoeve van een aanmerkelijke verbetering van de ruimtelijke kwaliteit verplaatst dient te worden. De gemeente maakt hierbij de afweging of dit kan gebeuren. Voorts is voor de vestigingsgebieden bepaald dat bij de begrenzing nagegaan moet worden of er mogelijkheden zijn om grootschalige nieuwvestiging van glastuinbouw op een verantwoorde wijze ruimtelijk in te passen.

Mogelijk doorgroeigebied Oosteind

Het gebied Oosteind is aangegeven als doorgroeigebied. Dit in navolging van de discussie en uitkomsten van de vaststelling van het Uitwerkingsplan. Gelet op voorgaande is het aan de gemeente om in een bestemmingsplan te bepalen of, en zo ja hoeveel, inplaatsingsmogelijkheden voor vestiging van een te saneren bedrijf elders mogelijk is. Hierbij moet rekening worden gehouden met de aanwezige waarden en belangen in het desbetreffende gebied.

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

Mogelijk doorgroeigebied Wouwse Plantage

Het doorgroeigebied Wouwse Plantage staat op de streekplankaart. Door de gemeente Roosendaal is een breed samengestelde werkgroep van belanghebbenden ingesteld om te onderzoeken of de status van doorgroeilocatie bij Wouwse Plantage behaald kan worden. De gemeente Roosendaal kan een conceptbestemmings- en inrichtingsplan opstellen waarin aangegeven wordt tot welke maximale omvang de bestaande glastuinbouwbedrijven kunnen uitbreiden. In dit plan kunnen tevens nadere randvoorwaarden worden gesteld ten aanzien van landschappelijke inpassing, duurzame energievoorziening, waterhuishouding e.d.

Vestigingsgebied Glastuinbouw Prinsenbeek

Het gebied bij Prinsenbeek is in het streekplan aangeduid als vestigingsgebied. Het is gelegen binnen de begrenzing van de stedelijke regio zoals neergelegd in het uitwerkingsplan Breda-Tilburg. In het door GS op 21 december 2004 vastgestelde uitwerkingsplan Breda – Tilburg is het gebied begrensd op basis van het vigerende bestemmingsplan buitengebied Prinsenbeek uit 1997, waarbinnen omschakeling en nieuwvestiging van glastuinbouwbedrijven via een wijzigingsbevoegdheid zijn toegestaan. Vanwege ligging in de stedelijke regio is in het gebiedsplan de begrenzing uit het uitwerkingsplan overgenomen. De gemeente Breda heeft in de totstandkoming van het Uitwerkingsplan Breda-Tilburg geparticipeerd. In dit uitwerkingsplan wordt onderkend dat het gebied zich niet leent voor grootschalige projectvestiging maar er zijn mogelijkheden voor uitbreiding van bestaande bedrijven en enkele nieuwvestigingen van glastuinbouw. Het gebiedsplan Brabantse Delta heeft deze uitgangspunten voor de ontwikkeling van het glastuinbouwgebied overgenomen.

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321

Positie ten aanzien van de IPPC

De Europese IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control) werkt als een soort Wet milieubeheer op Europees niveau. Naast allerlei industriële activiteiten valt er ook een deel van de intensieve veehouderij onder. De richtlijn is van toepassing op bedrijven met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee, 2.000 plaatsen voor mestvarken of 750 plaatsen voor zeugen.

De IPPC kent twee belangrijke toetsingsaspecten. Enerzijds is dat het toepassen van de beste beschikbare technieken ter voorkoming en beperking van milieuverontreiniging. Anderzijds is er een toets op de omgeving. Als uit de omgevingstoets blijkt dat oprichting, omschakeling of uitbreiding tot ontoelaatbare c.q. significante nadelige effecten voor het milieu leidt en deze gevolgen ook middels passende maatregelen niet zijn weg te nemen moet de milieuvergunning in het uiterste geval worden geweigerd en zijn deze ontwikkelingen dus niet mogelijk. In principe ligt die verantwoordelijkheid bij gemeenten. Het Rijk is verantwoordelijk voor een goede implementatie in de wet- en regelgeving en behoort aan te geven hoe de gemeenten er mee om moeten springen. Dit is nog steeds niet gebeurd en pas in het najaar van 2005 is een mogelijke handreiking te verwachten.

Deze voortdurende onduidelijkheid frustrleert de uitvoering en dit is al eerder gemeld aan het Rijk in een brief. Gedeputeerde Staten zullen dit

voorjaar op basis van het rapport “Doorwerking van de IPPC-richtlijn voor veehouderijbedrijven in Noord-Brabant” zelf een handreiking opstellen. Hierover vindt overleg plaats met gemeenten en andere belanghebbenden.

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

Buitengebied in Ontwikkeling

In de nota wordt voor een verruiming van het beleid gevraagd een visie te ontwikkelen voor de bebouwingsconcentraties. Dit vanuit de ontwikkelingsgedachte van de beleidsnota; om de gewenste ruimtelijke kwaliteitswinst te bereiken kan met een dergelijke visie vooraf sturing worden gegeven aan de gewenste inrichting, verbetering en ontwikkeling van zo'n bebouwingsconcentratie. Dit in plaats van het bedrijven van ad hoc planologie aan de hand van initiatieven en toetsing van een dergelijk initiatief achteraf.

Aan de visie worden geen zware eisen gesteld; het is wel nodig om per bebouwingsconcentratie te bezien wat men in zo'n gebied wil behouden, versterken, ontwikkelen en/of saneren. Door de diverse ontwikkelingen aan elkaar te koppelen (uitvoeringsstrategie) kunnen de doelstellingen ook daadwerkelijk worden bereikt.

In de nota BIO is overigens expliciet opgenomen dat een gemeente aan de slag kan middels artikel 19 procedures mits zij tevens aangeven dat zij bezig zijn met de opstelling van een visie en mits het concrete project voldoet aan de randvoorwaarden zoals in de beleidsnota is opgenomen.

Financiën.

De plannen zijn begroot op 2,9 miljard. Ieder plan bevat een globale begroting, waarin op basis van normkosten en ervaringscijfers per revitaliseringsdoel een globale kostenraming is gemaakt. De zo geraamde kosten zijn over de verschillende thema's verdeeld, met eenzelfde globaliteit volgens onderstaande tabel:

Thema	bedrag (mln)	
Procesgelden	8	0,3%
Water en bodem	675	23,3%
Recreatie en Toerisme	89	3,1%
Milieu	305	10,5%
Natuur	1.056	36,4%
Landschap en Cultuurhistorie	280	9,6%
Landbouw	454	15,6%
Wonen, werken en leefbaarheid	35	1,2%
Totaal	2.902	100%

De verdeling van deze kosten over partijen is, alweer globaal, als volgt:

Datum
14 april 2005
DIS-nummer
1092321

Partij	Aandeel (M€)	Aandeel (%)
EU	92	3%
Rijk	1.235	43%
Provincie	698	24%
Gemeenten	283	10%
Waterschappen	209	7%
PPS	205	7%
Derden	179	6%
Totaal	2.901	100%

Hoe de kostenverdeling over thema's en partijen er uiteindelijk uitziet weten we pas achteraf, op basis van deze ramingen worden de bestuurlijke afspraken gemaakt met rijk en gemeenten.

Drijvende Waterweegbree

In Beerze Reusel zijn de Grote en Kleine Beerze, een deel van de Reusel en de Run aangewezen als Habitatrichtlijngebied op grond van de aanwezigheid van de Drijvende waterweegbree. De aanwijzing van deze beken als Habitatrichtlijngebied heeft grote gevolgen voor de primaire landbouwontwikkelingsgebieden in Beerze Reusel, omdat er een grote overlap bestaat van deze landbouwontwikkelingsgebieden met de 1000 – 1500 meter beschermingszones rondom deze beken vanwege het Habitatgebied. Deze delen van LOG's zijn aangeduid als secundair LOG (het betreft 460 ha).

Bureau Taken heeft onderzoek verricht naar de ammoniakgevoeligheid van de Drijvende waterweegbree. Conclusie is dat op afstanden van meer dan 750 meter de invloed van een nieuwe grote varkenstal met meer dan 5.000 varkens als "verwaarloosbaar" is te definiëren. Voor stalcomplexen van 20.000 varkens is 1000 meter bufferafstand ruim voldoende.

Dar betekent dat in Beerze Reusel deze secundaire LOG's alsnog aangeduid mogen worden als primair LOG. Het betekent ook dat de ontwikkeling van een gedeelte van de locatie Strijdhoven voortgezet kan worden. De locatie ligt voor ongeveer de helft binnen 1000 meter van de Reusel en voor de andere helft daar buiten. De gevolgen van de omzetting van secundair naar primair LOG zijn handmatig weergegeven op een bijgevoegde kaart. Het plan en de kaart worden daarom aangepast en dit vindt u terug in de Nota van Wijzigingen.

De A- en B-gebieden

In een aantal gebieden zijn A-gebieden veranderd naar B-gebied om de intensieve veehouderij ruimte te bieden. Ter compensatie zijn een aantal B-gebieden daarom veranderd in een A-gebied. Dit is een precieze en tijdrovende technische operatie die bijna is afgerond. Deze wijzigingen worden beschouwd als wijzigingen van ondergeschikte betekenis zoals aangegeven in besluit 11 van het Ontwerp-besluit bij het Statenvoorstel.

Monitoring

In de plannen is aangegeven hoe er met de monitoring wordt omgegaan. In het kader van de MER wordt een evaluatie- en monitoringsprogramma opgezet. Er wordt een nulmeting opgesteld na de vaststelling van de plannen door PS. De monitoring voor de MER, met bijbehorende beoordelingscriteria, wordt geïntegreerd in het binnen de provincie opgezette Management Informatie Systeem (MIR). Het is een systeem dat gericht is op:

- De monitoring van de effecten waarbij vergeleken wordt met de nulmeting en de gewenste effecten (effectmonitoring);
- Het volgen van de hoofdfasen van projecten en de bewaking van de planning (procesmonitoring);
- De vergelijking van de prestaties/kosten/financiering uit het uitvoeringsprogramma met de prestaties/kosten/financiering van de daadwerkelijk uitgevoerde projecten (prestatie-monitoring).

Jaarlijks zal er worden gerapporteerd over de voortgang.

Monitoringsresultaten kunnen aanleiding zijn tot het bijstellen en verbeteren van de uitvoering. De plannen worden na 4 jaar geëvalueerd.

De evaluatieresultaten kunnen dan leiden tot de bijstelling van de plannen.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,

De voorzitter

Secretaris

J.R.H. Maij-Weggen

drs. W.G.H.M. Rutten

Auteurs: F.Post, G.ter Hart, P.van Veldhoven, J.van der Wijst,
M.Mentink

Datum

14 april 2005

DIS-nummer

1092321